

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl.

Sagsøgte: Ypourgos Esoterikon (Indenrigsminister), Ypourgos Oikonomikon (Økonomiministeren), Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (Udviklings- og investeringsministeren), Ypourgos Perivallontos kai Energeias (Miljø- og energiministeren) og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Ministeren for udvikling af landdistrikterne og fødevarer)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/147/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF⁽²⁾, fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i [begrundelsen] angivne, ifølge hvilke de særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) kun omfatter »de arter, som har været udslagsgivende for områdets udpegning«, dvs. kun de vilde fuglearter, som er anført i bilag I til 2009/147/EF, og de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO, hvilke sammen med de i den nationale lovgivning indeholdte kriterier for at udpege SBO'er anvendes som afgørende indikatorer for at udlægge et område som SBO?
- 2) Er det for besvarelsen af det foregående spørgsmål relevant, at de ovennævnte særlige foranstaltninger for at beskytte, bevare og genoprette arter og levesteder for vilde fugle på særligt beskyttede områder (SBO'er) hovedsageligt er forebyggende grundlæggende foranstaltninger til beskyttelse (»forsigtighedsforanstaltninger«) af SBO'er, som finder anvendelse horisontalt, dvs. på alle SBO'er, og at der indtil dags dato i den græske retsorden endnu ikke er blevet vedtaget en særskilt forvaltningsplan for hvert SBO, som fastsætter bevaringsformålene og de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå eller sikre en gunstig bevaringsstatus for hvert SBO og de arter, som opholder sig på disse områder?
- 3) Er det for besvarelsen af de to foregående spørgsmål relevant, at de arter, som er anført i bilag I til direktiv 2009/147/EF, eller de trækfugle, som regelmæssigt vender tilbage til hvert SBO — i lyset af pligten til vurderingen af projekters og aktiviteterets indvirkning på miljøet i overensstemmelse med direktiv 2011/92/EU⁽³⁾ og den omstændighed, at disse skal »vurderes på passende vis« i medfør af artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43/EØF — alle tages i betragtning som et led i vurderingen af hvert specifikt offentligt eller privat projekts indvirkning på miljøet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (Kodificeret udgave) (EUT 2010, L 20, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administratīvā apgabaltiesa (Letland) den 15. februar 2023 — Biedrība »Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija« mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biedrība »Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at en nonprofitorganisation, som har til formål at gennemføre statsstøtteprogrammer, der er finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, skal anses for en afgiftspligtig person, som udøver økonomisk virksomhed?
- 2) Skal artikel 28 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en forening, som ikke i praksis leverer uddannelsesydelser, alligevel skal sidestilles med leverandøren af tjenesteydelsen, når tjenesteydelserne erhverves fra en anden økonomisk aktør for at gøre det muligt at gennemføre et statsstøtteprojekt, som er finansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling?
- 3) Når leverandøren af tjenesteydelsen alene modtager en delvis modværdi fra modtageren af den leverede tjenesteydelse (30 %), og den resterende værdi af tjenesteydelsen erlægges i form af udbetaling af støtte ved hjælp af midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, udgør den afgiftspligtige modværdi i henhold til artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem da det samlede beløb, som leverandøren af tjenesteydelsen modtager fra såvel modtageren af tjenesteydelsen som fra tredjemand i form af udbetaling af støtte?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Groß-Gerau (Tyskland) den 23. februar 2023 — PU mod SmartSport Reisen GmbH

(Sag C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Groß-Gerau

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PU

Sagsøgt: SmartSport Reisen GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen foruden at regulere den internationale kompetence også fastsætter en regel om de nationale domstoles stedlige kompetence i sager om rejsekontrakter, som skal overholdes af den ret, der træffer afgørelse i sagen, når såvel forbrugeren i sin egenskab af rejsende som dennes kontrahent, rejsearrangøren, har deres hjemsted i samme medlemsstat, men rejsemålet ikke ligger i denne medlemsstat, men i udlandet, med den konsekvens, at forbrugeren som supplement til de nationale kompetenceregler kan anlægge sag mod rejsearrangøren vedrørende kontrakten ved retten på det sted, hvor forbrugeren har sin bopæl?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.